

Î N C H E I E R E

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Cavi Exclusiv” și Societatea cu Răspundere Limitată „Cîmpul – Construct”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Cavi Exclusiv” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Cîmpul – Construct” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

și la acțiunea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Cîmpul-Construct” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Cavi Exclusiv” cu privire la încasarea avansului achitat, repararea daunelor-interese și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 3 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Cîmpul – Construct”, s-a casat parțial hotărârea din 27 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, în partea admiterii parțiale a acțiunii și în această parte s-a emis o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 17 august 2016, SRL „Cavi Exclusiv”, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Cîmpul-Construct” cu privire la încasarea datoriei rezultată din contractul de locațiune și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a indicat că la 21 ianuarie 2016 a încheiat cu SRL „Cîmpul-Construct” un contract de locațiune a unui autovehicul.

În temeiul contractului menționat și a actului de predare-primire a transmis bunul prevăzut în contract, iar pârâta a preluat bunul și respectiv l-a folosit.

Reclamanta a susținut că, SRL „Cîmpul-Construct” conform datelor contabile a efectuat transferuri de mijloace bănești după cum urmează: la 24 februarie 2016 suma de 20 000 de lei; 16 martie 2016 suma de 30 000 de lei; 20 aprilie 2016 suma de 10 000 de lei; 22 aprilie 2016 suma de 10 000 de lei; 27 aprilie 2016 suma de

10 000 de lei; 11 mai 2016 suma de 10 000 de lei; 20 mai 2016 suma de 20 000 de lei; 7 iulie 2016 suma de 20 000 de lei; în total suma de 130 000 de lei.

Societatea a indicat că suma de 252 500 de lei nu a fost achitată până la depunerea acțiunii în judecată, iar termenul achitării datoriei a fost până la 17 iulie 2016, deoarece bunul a fost reîntors la 17 iulie 2016, prin intermediul unui transport fără întocmirea și perfectarea unui act de predare-primire.

SRL „Cavi Exclusiv” a considerat că pârâta prin acțiunile sale a încălcat și nu a respectat prevederile contractuale.

Reclamanta a solicitat, prin cererea de chemare în judecată și cererea de concretizare a pretențiilor din 7 martie 2017, încasarea datoriei de la SRL „Cîmpul-Construct” în sumă de 252 500 de lei, a penalităților în mărime de 182 100 de lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 7 575 de lei. (f.d. 90)

La 6 octombrie 2016, SRL „Cîmpul-Construct” a depus acțiune reconvențională împotriva SRL „Cavi Exclusiv” cu privire la încasarea avansului achitat, repararea daunelor-interese și încasarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 38-39)

În motivarea acțiunii a indicat că a încheiat cu SRL „Cavi Exclusiv” contractul de locațiune nr.2 din 21 ianuarie 2016 privind transmiterea către SRL „Cavi Exclusiv” cu titlu de arendă a bunului mobil – autovehicul-încărcător pe șinele, model CAT 312 C, cu nr.de înmatriculare XXXX.

În sensul onorării obligațiilor asumate, părțile au convenit că, locatarul va achita chiria pentru posesiunea bunului mobil în sumă de 2 500 de lei/1 zi lucrătoare.

SRL „Cîmpul-Construct” s-a obligat să achite 50 % - avans din suma calculată lunar, prin virament la contul de deservire al locatorului, transferând avansul la începutul lunii, restul 50 % urma a fi achitat la sfârșitul lunii.

Societatea a susținut că din 26 ianuarie 2016 până la 31 martie 2016 părțile contractuale au calculat 10 zile lucrătoare de executare a arendei obiectului contractual pentru care a achitat în avans SRL „Cavi Exclusiv” suma de 25 000 de lei, din suma totală de 50 000 de lei, ultima eliberând factura fiscală în sumă de 60 000 de lei.

Ulterior, din 01 aprilie 2016 până la 30 aprilie 2016, părțile au calculat 26 zile lucrătoare pentru care a achitat avansul de 55 000 de lei rămas, din datoria totală de 65 000 lei, eliberându-se factura fiscală în sumă de 55 000 de lei.

Reclamanta a indicat că, având în vedere că nu mai presta servicii în calitatea sa de subantreprenor, iar antreprenorul general nu achita serviciile prestate, arenda obiectului contractual nu mai putea fi realizată și nu mai transfera în avans prețul arendei, astfel că ultimul a reziliat contractul de arendă nr.2 la 10 mai 2016, ridicând abuziv și în contradicție cu clauzele contractuale obiectul contractului de pe șantierul unde presta servicii.

În aceste circumstanțe a menționat că, la 10 mai 2016 înregistra o datorie față de SRL „Cavi Exclusiv” în sumă de 10 000 de lei.

Societatea a afirmat că în urma negocierilor între părți, au hotărât să prelungească valabilitatea contractului din 21 ianuarie 2016, astfel că SRL „Cîmpul-Construct” a transmis prin virament suma de 50 000 de lei, însă pârâta a refuzat transmiterea obiectului contractual, respectiv reziliind contractul de locațiune din 21 ianuarie 2016.

Reclamanta a remarcat că SRL „Cavi Exclusiv” a încasat în avans suma de 15 000 de lei și nu a transmis obiectul contractual, a reziliat contractul de locațiune, urmând să compenseze daunele cauzate, ceea ce constituie 1% din suma încasată pentru perioada de 81 zile.

SRL „Cîmpul-Construct” a solicitat, încasarea de la SRL „Cavi Exclusiv” a avansului în sumă de 15 000 de lei, a daunelor interese în mărime de 12 150 de lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 7 450 de lei.

Prin hotărârea din 27 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Cavi Exclusiv” a fost admisă parțial. A fost încasat de la SRL „Cîmpul-Construct” în beneficiul SRL „Cavi Exclusiv” datoria în sumă de 242 500 de lei și cheltuielile de judecată în mărime de 7 275 de lei. În rest pretențiile au fost respinse. A fost respinsă cererea reconvențională depusă de SRL „Cîmpul-Construct”.

La 25 aprilie 2017, SRL „Cîmpul-Construct” a declarat apel împotriva hotărârii din 27 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana.

Prin decizia din 3 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de SRL „Cîmpul – Construct”, casată parțial hotărârea din 27 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, în partea admiterii parțiale a acțiunii și în această parte a fost emisă o nouă hotărâre. S-a încasat de la SRL „Cîmpul-Construct” în beneficiul SRL „Cavi Exclusiv” datoria la plata chiriei în baza contractului de locațiune în sumă de 97 500 de lei, taxa de stat proporțional părții admise din acțiune în sumă de 2 925 de lei, în rest pretențiile SRL „Cavi Exclusiv” privind încasarea datoriei, încasarea clauzei penale și a cheltuielilor de judecată se resping ca fiind neîntemeiate. În rest, hotărârea din 27 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana a fost menținută. S-a încasat de la SRL „Cavi –Exclusiv” în beneficiul SRL „Cîmpul-Construct” taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel în sumă de 3 000 de lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art.9 alin. (1), 514, 572 alin. (1), (2), 666 alin. (1), 875 Cod civil și art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Curtea de Apel Chișinău a conchis că instanța de fond corect a apreciat perioada în care s-a format datoria la plata pentru locațiune a SRL „Cîmpul-Construct”- 21 ianuarie 2016-10 mai 2016, or, SRL „Cavi Exclusiv” nu a contestat hotărârea, respectiv s-a dedus că este de acord cu cele stabilite prin hotărâre de către instanța de fond.

În aceeași ordine de idei, Colegiul a menționat că deși instanța de fond corect a stabilit perioada în care între părți au existat relații contractuale, just a stabilit și existența unei datorii a SRL „Cîmpul Construct” la plata locațiunii, însă eronat a calculat suma datoriei, încasând de la pârât în beneficiul reclamantului suma de 242 500 de lei.

Astfel, instanța de apel a remarcat că efectuând un calcul matematic în baza materialelor cauzei și reieșind din condițiile contractuale, a stabilit că suma plății contractului pentru perioada 21 ianuarie 2015 - 10 mai 2016 a constituit în total – 227 500 de lei.

Totodată, administratorul SRL „Cîmpul-Construct”, Mihail Barbaroș, nu a negat faptul achitării plății contractului de locațiune în suma de 130 000 de lei, fapt recunoscut și de SRL „Cavi –Exclusiv”, astfel, în temeiul art. 514, 572 și 875 Cod

civil, SRL „Cîmpul-Construct” are obligația de a achita diferența de plată în cuantumul și termenul stabilit în contract și anume din data semnării actului de predare-primire a bunului - 21 ianuarie 2016, până la data rezilierii contractului - 10 mai 2016, în sumă de 97 500 de lei (227500 de lei – 130000 de lei = 97500 de lei).

În consecință, Colegiul a considerat irelevante argumentele SRL „Cîmpul-Construct”, conform cărora locatorul a ridicat obiectul contractului fără a restitui avansul în suma de 15 000 lei, or, aceste sume au fost achitate efectiv pentru zilele lucrate și nu constituie neexecutarea clauzei contractuale stabilite între părți.

În acest context, Curtea de Apel Chișinău a conchis că instanța de fond just a ajuns la concluzia precum că pretențiile SRL „Cavi Exclusiv” privind încasarea penalității în sumă de 182 100 de lei, nu au suport probant, întrucât calculele prezentate denotă un caracter incert al creanței, din care considerente această pretenție a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Respectiv, Curtea de Apel Chișinău, a considerat că instanța, proporțional părții admise din acțiune încasează din contul SRL „Cîmpul-Construct” în beneficiul SRL „Cavi Exclusiv” taxa de stat în sumă de 2 925 de lei. În rest pretențiile SRL „Cavi –Exclusiv privind încasarea excedentului datoriei la plata locațiunii bunului, a clauzei penale și a cheltuielilor de judecată se resping ca fiind neîntemeiate.

Instanța de apel a considerat întemeiată și concluzia instanței de fond privitor la respingerea cererii reconvenționale a SRL „Cîmpul-Construct”, aceasta deoarece obiect al contractului litigios din 21 iunie 2016 a constituit transmiterea în folosință temporară a bunului, dar nu și îndeplinirea anumitor servicii de antrepriză, iar plata în avans este o procedură de stingere a obligațiunilor, prevăzută în condițiile contractuale, or, aceste circumstanțe exclud indicii de răspundere în despăgubire, prin plata daunelor.

La 8 iunie 2018, SRL „Cavi Exclusiv”, a declarat recurs împotriva deciziei din 3 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că în instanța de apel pentru ședința de judecată nu a fost citat despre data și ora ședinței de judecată, iar Adrian Manolachi nu este reprezentantul întreprinderii. Or, la materialele cauzei sunt doar împuternicirile avocatului Veaceslav Pîslaru și administratorului Fiodor Șeremet, care la fel nu au fost înștiințați în mod legal despre ședința de judecată a instanței de apel.

Societatea a considerat că au fost încălcate prevederile art. 100, 102, 104 și 432 Codul de procedură civilă.

SRL „Cavi Exclusiv” a menționat că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată.

Recurenta a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

La 22 iunie 2018, SRL „Cîmpul-Construct”, a declarat recurs împotriva deciziei din 3 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel și prima instanță la adoptarea soluției a încălcat prevederile art. 117, 118, 121 și 130 Cod de procedură civilă.

SRL „Cîmpul-Construct” a specificat că atât instanța de fond, cât și instanța de apel au constatat eronat o datorie la locațiune față de intimat, în lipsa actelor doveditoare și obligatorii, care urmau a fi probate și prezentate întru justificarea pretențiilor, circumstanțelor la care face trimitere. Or, instanțele au constatat și apreciat probele materiale, prezentate doar de către recurent, ca fiind interpretate în favoarea SRL „Cavi Exclusiv”, și anume, facturile fiscale eliberate de locator-locatarului, prin care cert se dovedește lipsa datoriilor locatarului față de locator și supra plata achitată de către recurent intimatului, în lipsa de prestare a serviciului acordat.

Recurenta a considerat că hotărârile au fost emise contrar dispozițiilor art. 239-241 Codul de procedură civilă, aceasta deoarece datoriile nu au fost reflectate de către organul fiscal și nici de contabilitatea întreprinderii.

SRL „Cîmpul-Construct” a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii inițiale și admitere a acțiunii reconvenționale.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 3 aprilie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurente la dosar lipsesc.

Astfel, recursurile declarate la 8 iunie 2018, și respectiv, la 22 iunie 2018 sunt în termen.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de SRL „Cîmpul-Construct” și SRL „Cavi Exclusiv” în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de SRL „Cîmpul-Construct” și SRL „Cavi Exclusiv”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Sub acest aspect, completul Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, apreciază critic susținerile recurente SRL „Cavi Exclusiv” cu referire la faptul că nu a fost citată despre data și ora ședinței de judecată, iar Adrian Manolachi nu este reprezentantul întreprinderii, fiind încălcate prevederile art. 100, 102, 104 și 432 Codul de procedură civilă. Or, pentru ședința de judecată din 24 octombrie 2017 a recepționat citația la 5 septembrie 2017 (f.d. 125), precum și a recepționat încheierea din 24 octombrie 2017 (f.d. 165), iar pentru ședințele de judecată din 20 februarie 2018 și 3 aprilie 2018 citațiile au fost restituite instanței de apel cu mențiunea „nereclamat”, cu toate că SRL „Cavi Exclusiv” cunoscând despre examinarea cauzei în ordine de apel și fiind citat legal pentru o ședință de judecată, nu poate invoca ulterior ne citarea. (f.d. 155, 163)

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera inadmisibile recursurile declarate de SRL „Cîmpul-Construct” și SRL „Cavi Exclusiv”.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Cavi Exclusiv” și Societatea cu Răspundere Limitată „Cîmpul – Construct”, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Svetlana Filincova

Tamara Chișca-Doneva